

ZBIERKA ZÁKONOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2007

Vyhlásené: 13.02.2007

Časová verzia predpisu účinná od: 13.02.2007

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

68

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 20. októbra 2005 v Paríži bol prijatý Dohovor o ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov.

Národná rada Slovenskej republiky s dohovorom vyslovila súhlas svojím uznesením č. 152 z 12. decembra 2006 a prezident Slovenskej republiky dohovor ratifikoval 16. decembra 2006. Ratifikačná listina bola uložená 18. decembra 2006 u generálneho riaditeľa UNESCO, depozitára dohovoru.

Vo vzťahu k Slovenskej republike dohovor nadobudne platnosť 18. marca 2007 v súlade s článkom 29 ods. 1.

**K oznámeniu č. 68
2007 Z. z.****DOHOVOR O OCHRANE A PODPORE ROZMANITOSTI KULTÚRNYCH PREJAVOV**

Generálna konferencia Organizácie Spojených národov pre vzdelávanie, vedu a kultúru, ktorá sa zišla v Paríži od 3. do 21. októbra 2005 na svojom 33. zasadnutí, potvrdzujúc, že kultúrna rozmanitosť je charakteristickou črtou ľudstva, uvedomujúc si, že kultúrna rozmanitosť predstavuje spoločné dedičstvo ľudstva a že by sa mala ctiť a chrániť v prospech všetkých, vediac, že kultúrna rozmanitosť vytvára bohatý a rôznorodý svet, ktorý rozširuje možnosti výberu, podporuje ľudské schopnosti a hodnoty a je základnou hnacou silou pre dlhodobý rozvoj spoločností a národov, pripomínajúc, že kultúrna rozmanitosť, ktorá sa rozvíja v podmienkach demokracie, tolerancie, sociálnej spravodlivosti a vzájomného rešpektu medzi národmi a kultúrami, je nevyhnutná pre mier a bezpečnosť na miestnej, vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni, majúc v úcte význam kultúrnej rozmanitosti pre úplné realizovanie ľudských práv a základných slobôd, ktoré boli vyhlásené vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv a v iných všeobecne uznaných nástrojoch, zdôrazňujúc potrebu zapojiť kultúru ako strategický prvok do vnútroštátnych a medzinárodných rozvojových politík, ako aj do medzinárodnej rozvojovej spolupráce, s prihliadnutím na Miléniovú deklaráciu OSN (2000), ktorá kladie dôraz na odstránenie chudoby, nazdávajúc sa, že kultúra na seba v čase a v priestore berie rôzne podoby a že sa táto rozmanitosť prejavuje v originálnosti a mnohorakosti identít, ako aj v kultúrnych prejavoch národov a spoločností predstavujúcich ľudstvo, uznávajúc význam tradičného poznania ako zdroja nehmotného a hmotného bohatstva a predovšetkým význam vedomostných systémov domorodého obyvateľstva a ich pozitívny prínos pre trvalý rozvoj, ako aj potrebu zabezpečiť ich primeranú ochranu a podporu, uznávajúc potrebu prijatia opatrení na ochranu rozmanitosti kultúrnych prejavov vrátane ich obsahu, predovšetkým v situáciách, kde môže kultúrnym prejavom hroziť zánik alebo vážne narušenie, zdôrazňujúc význam kultúry pre sociálnu súdržnosť vo všeobecnosti a osobitne jej prínos pre zlepšenie štatútu a úlohy ženy v spoločnosti, uvedomujúc si, že kultúrna rozmanitosť sa upevňuje vďaka voľnému pohybu ideí a že sa živí neustálymi výmenami a interakciami medzi kultúrami, opätovne potvrdzujúc, že sloboda myslenia, prejavu a informácií, ako aj rozmanitosť médií umožňujú rozvoj kultúrnych prejavov v spoločnostiach, uznávajúc, že rozmanitosť kultúrnych prejavov vrátane tradičných kultúrnych prejavov je dôležitým činiteľom, ktorý jednotlivcom a národom umožňuje vyjadriť svoje myšlienky a hodnoty a deliť sa o ne s inými, pripomínajúc, že jazyková rozmanitosť je základným prvkom kultúrnej rozmanitosti, a opätovne potvrdzujúc základnú úlohu, ktorú v ochrane a podpore kultúrnych prejavov zohráva výchova, berúc do úvahy význam životaschopnosti kultúr pre všetkých vrátane osôb patriacich k menšinám a domorodých národov, ktorá sa prejavuje v ich slobode tvoríť a šíriť ich tradičné kultúrne prejavy a mať k nim prístup tak, aby z nich mohli mať osoh pre vlastný rozvoj, zdôrazňujúc základnú úlohu interakcie a kultúrnej tvorivosti, ktoré živia a obnovujú kultúrne prejavy a posilňujú úlohu tých, ktorí pracujú na rozvoji kultúry pre pokrok celej spoločnosti, uznávajúc význam práv duševného vlastníctva pre podporu osôb, ktoré sa zúčastňujú na kultúrnej tvorivosti, v presvedčení, že kultúrne aktivity, tovary a služby, ktoré sú nositeľmi identít, hodnôt a zmyslu, majú dvojakú povahu, ekonomickú a kultúrnu, a nemalo by sa teda s nimi zaobchádzať, akoby mali len obchodnú hodnotu, konštatujúc, že proces globalizácie, zjednodušený rýchlym vývojom informačných a komunikačných technológií, utvára nové podmienky na posilnenú interakciu medzi kultúrami, ale takisto predstavuje výzvu pre kultúrnu rozmanitosť, najmä vzhľadom na riziká nerovnováhy medzi bohatými a chudobnými krajinami, s vedomím špecifického mandátu, ktorým bolo UNESCO poverené na zabezpečenie rešpektovania rozmanitosti kultúr a na odporúčanie medzinárodných dohôd, ktoré považuje za potrebné na zjednodušenie voľného pohybu ideí prostredníctvom slov a obrazov,

odvolávajúc sa na ustanovenia medzinárodných nástrojov, ktoré UNESCO prijalo a ktoré súvisia s kultúrnou rozmanitosťou a s výkonom kultúrnych práv, a predovšetkým na Všeobecnú deklaráciu o kultúrnej rozmanitosti z roku 2001, prijíma 20. októbra 2005 tento dohovor.

I. CIELE A HLAVNÉ ZÁSADY

Článok 1

Ciele

Cieľom tohto dohovoru je

- a) chrániť a podporovať rozmanitosť kultúrnych prejavov,
- b) vytvoriť podmienky, aby kultúry mohli prekvitať a slobodne na seba vzájomne pôsobiť a obohacovať sa,
- c) podporovať dialóg medzi kultúrami, aby sa zabezpečili intenzívnejšie a vyrovnanejšie kultúrne výmeny vo svete v prospech vzájomného rešpektovania kultúr a kultúry mieru,
- d) stimulovať medzikultúrnosť na rozvíjanie kultúrnej interakcie v duchu budovania mostov medzi národmi,
- e) podporovať rešpektovanie rozmanitosti kultúrnych prejavov a uvedomovanie si ich hodnoty na miestnej, vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni,
- f) opätovne potvrdiť dôležitosť prepojenia medzi kultúrou a rozvojom pre všetky krajiny, a to najmä rozvojové, a podporovať činnosti na vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni tak, aby sa uznala skutočná hodnota tohto prepojenia,
- g) uznať osobitný charakter kultúrnych aktivít, tovarov a služieb ako nositeľov identít, hodnôt a významov,
- h) opätovne potvrdiť zvrchované právo štátov zachovať, prijať a implementovať také politiky a opatrenia, ktoré považujú za vhodné na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov na svojom území,
- i) posilniť medzinárodnú spoluprácu a solidaritu v partnerskom duchu, a to predovšetkým s cieľom zlepšiť spôsobilosť a možnosti rozvojových krajín chrániť a podporovať rozmanitosť kultúrnych prejavov.

Článok 2

Hlavné zásady

1. Zásada rešpektovania ľudských práv a základných slobôd

Kultúrnu rozmanitosť možno chrániť a podporovať, len ak sú zaručené ľudské práva a základné slobody ako sloboda prejavu, informácií a komunikácie, ako aj možnosť jednotlivcov voľby kultúrneho prejavu. Nemožno sa odvolávať na ustanovenia tohto dohovoru s cieľom poškodzovať ľudské práva a základné slobody, ktoré sú potvrdené vo Všeobecnej deklarácii ľudských práv alebo zaručené medzinárodným právom, alebo obmedzovať ich pôsobnosť.

2. Zásada zvrchovanosti

Štáty majú v súlade s Chartou Spojených národov a so zásadami medzinárodného práva zvrchované právo prijímať opatrenia a politiky na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov na svojom území.

3. Zásada rovnakej dôstojnosti a rešpektovania všetkých kultúr

Ochrana a podpora rozmanitosti kultúrnych prejavov zahŕňa uznanie rovnakej dôstojnosti a rešpektovanie všetkých kultúr vrátane kultúr osôb patriacich k menšinám a kultúr domorodých národov.

4. Zásada medzinárodnej solidarity a spolupráce

Medzinárodná spolupráca a solidarita by mali všetkým, a najmä rozvojovým krajinám umožniť vytvoriť a posilniť ich prostriedky potrebné na kultúrny prejav vrátane kultúrneho priemyslu, či už začínajúceho, alebo už zriadeného, a to na miestnej, vnútroštátnej a medzinárodnej úrovni.

5. Zásada doplnkovosti ekonomických a kultúrnych aspektov rozvoja

Keďže kultúra je jednou zo základných hnacích síl rozvoja, kultúrne aspekty rozvoja sú rovnako dôležité ako ekonomické a jednotlivci a národy majú základné právo zúčastňovať sa na nich a mať z nich úžitok.

6. Zásada trvalého rozvoja

Kultúrna rozmanitosť je veľkým bohatstvom pre jednotlivcov aj spoločnosti. Ochrana, podpora a zachovanie kultúrnej rozmanitosti je základnou podmienkou trvalého rozvoja v prospech súčasných a budúcich generácií.

7. Zásada spravodlivého prístupu

Spravodlivý prístup k bohatej a rozmanitej škále kultúrnych prejavov z celého sveta a prístup kultúr k výrazovým a rozširovacím prostriedkom predstavujú dôležité prvky pre zhodnocovanie kultúrnej rozmanitosti a podporujú vzájomné porozumenie.

8. Zásada otvorenosti a rovnováhy

Keď štáty prijímajú opatrenia na podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov, mali by primeraným spôsobom podporovať otvorenosť voči ostatným kultúram sveta a zabezpečiť, aby tieto opatrenia boli v súlade s cieľmi tohto dohovoru.

II. ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 3

Rozsah pôsobnosti

Tento dohovor sa uplatňuje na politiky a opatrenia, ktoré prijímú zmluvné strany a ktoré súvisia s ochranou a podporou rozmanitosti kultúrnych prejavov.

III. VYMEDZENIE POJMOV

Článok 4

Definície

Na účely tohto dohovoru sa rozumie:

1. Kultúrna rozmanitosť

Kultúrna rozmanitosť znamená mnohorakosť podôb, v ktorých kultúry skupín a spoločností nájdu svoj prejav. Tento prejav sa odovzdáva v skupinách a spoločnostiach a medzi nimi.

Kultúrna rozmanitosť sa neprejavuje len v rozličných podobách, ktorých prostredníctvom sa kultúrne dedičstvo ľudstva vyjadruje, obohacuje a odovzdáva vďaka rozmanitosti kultúrnych prejavov, ale aj prostredníctvom rozličných spôsobov umeleckej tvorby, produkcie, šírenia, distribúcie a užívania kultúrnych prejavov bez ohľadu na použité prostriedky a technológie.

2. Kultúrny obsah

Kultúrny obsah znamená symbolický význam, umelecký rozmer a kultúrne hodnoty, ktoré majú pôvod v kultúrnych identitách alebo ich vyjadrujú.

3. Kultúrne prejavy

Kultúrne prejavy znamenajú prejavy, ktoré sú výsledkom tvorivosti jednotlivcov, skupín a spoločností a ktoré majú kultúrny obsah.

4. Kultúrne aktivity, tovary a služby

Kultúrne aktivity, tovary a služby sú aktivity, tovary a služby, ktoré pri posudzovaní z hľadiska kvality, použitia alebo účelu stelesňujú alebo odovzdávajú kultúrne prejavy nezávisle od obchodnej hodnoty, ktorú môžu mať. Kultúrne aktivity môžu mať účel samy osebe alebo môžu prispievať na produkciu kultúrnych tovarov a služieb.

5. Kultúrny priemysel

Kultúrny priemysel znamená priemysel produkujúci a šíriaci kultúrne tovary a služby, ktoré sú definované v odseku 4.

6. Kultúrne politiky a opatrenia

Kultúrne politiky a opatrenia sú politiky a opatrenia súvisiace s kultúrou na miestnej, vnútroštátnej alebo medzinárodnej úrovni, či už sú zamerané na kultúru ako takú, alebo sú určené na to, aby priamo vplývali na kultúrne prejavy jednotlivcov, skupín alebo spoločností vrátane tvorby, produkcie, šírenia a distribúcie kultúrnych aktivít, tovarov a služieb a prístupu k nim.

7. Ochrana

Ochrana znamená prijatie opatrení určených na ochranu, uchovanie a zhodnocovanie rozmanitosti kultúrnych prejavov.

Chrániť znamená prijať takéto opatrenia.

8. Medzikultúrnosť

Medzikultúrnosť znamená existenciu a spravodlivú interakciu rôznych kultúr a možnosť vzájomne si odovzdávať kultúrne prejavy prostredníctvom dialógu a vzájomného rešpektu.

IV. PRÁVA A POVINNOSTI ZMLUVNÝCH STRÁN

Článok 5

Všeobecné pravidlo týkajúce sa práv a povinností

1. V súlade s Chartou Spojených národov, so zásadami medzinárodného práva a so všeobecne uznávanými nástrojmi v oblasti ľudských práv zmluvné strany opätovne potvrdzujú svoje zvrchované právo formulovať a uplatňovať kultúrne politiky a prijímať opatrenia na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov, ako aj na posilnenie medzinárodnej spolupráce, aby splnili ciele tohto dohovoru.
2. Keď jedna strana uplatňuje politiky a prijíma opatrenia na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov na svojom území, musia byť jej politiky a opatrenia zlučiteľné s ustanoveniami tohto dohovoru.

Článok 6

Práva zmluvných strán na vnútroštátnej úrovni

1. V rámci svojich kultúrnych politík a opatrení, ako sú definované v článku 4 ods. 6, a vzhľadom na okolnosti a potreby, ktoré sú jej vlastné, môže každá zmluvná strana prijať opatrenia určené na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov na svojom území.
2. Takéto opatrenia môžu zahŕňať
 - a) regulačné opatrenia, ktorých cieľom je ochraňovať a podporovať rozmanitosť kultúrnych prejavov,
 - b) opatrenia, ktoré domácim kultúrnym aktivitám, tovarom a službám spomedzi celej škály kultúrnych aktivít, tovarov a služieb, ktorá je dostupná na vnútroštátnom území, poskytujú vhodným spôsobom príležitosti, pokiaľ ide o ich tvorbu, produkciu, šírenie, distribúciu a užívanie, vrátane opatrení týkajúcich sa jazyka, ktorý sa na tieto účely používa,
 - c) opatrenia, ktorých cieľom je poskytnúť domácemu nezávislému kultúrnemu priemyslu a aktivitám neformálneho sektora skutočný prístup k prostriedkom produkcie, šírenia a distribúcie kultúrnych aktivít, tovarov a služieb,
 - d) opatrenia, ktoré majú za cieľ poskytovanie finančnej podpory z verejných zdrojov,
 - e) opatrenia, ktorých cieľom je povzbudzovať neziskové organizácie, ako aj verejné a súkromné inštitúcie, umelcov a ostatných profesionálnych kultúrnych pracovníkov v rozvíjaní a podporovaní slobodnej výmeny a slobodného pohybu ideí a kultúrnych prejavov, ako aj kultúrnych aktivít, tovarov a služieb a v stimulovaní tak tvorivosti, ako aj podnikavosti vo svojich aktivitách,

- f) opatrenia, ktorých cieľom je vhodným spôsobom zriaďovať a podporovať verejné inštitúcie,
- g) opatrenia, ktorých cieľom je povzbudzovať a podporovať umelcov, ako aj všetkých, ktorí sa zúčastňujú na tvorbe kultúrnych prejavov,
- h) opatrenia, ktorých cieľom je podporovať rozmanitosť médií, a to aj prostredníctvom programovej služby verejnoprávneho vysielania.

Článok 7

Opatrenia určené na podporu kultúrnych prejavov

1. Zmluvné strany sa usilujú utvoriť na svojom území prostredie, ktoré bude povzbudzovať jednotlivcov a sociálne skupiny,
 - a) aby tvorili, produkovali, šírili a distribuovali svoje vlastné kultúrne prejavy a aby k nim mali prístup, venujúc osobitnú pozornosť špecifickým podmienkam a potrebám žien a rôznych sociálnych skupín vrátane osôb patriacich k menšinám a domorodých národov,
 - b) aby mali prístup k rôznym kultúrnym prejavom pochádzajúcim z ich územia, ako aj z ostatných krajín sveta.
2. Zmluvné strany sa tiež usilujú oceniť významný prínos umelcov, ostatných osôb zapojených do tvorivého procesu i kultúrnych spoločenstiev a organizácií, ktoré podporujú ich prácu, a uznať ich kľúčovú rolu v starostlivosti o rozmanitosť kultúrnych prejavov.

Článok 8

Opatrenia určené na ochranu kultúrnych prejavov

1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článkov 5 a 6, zmluvná strana môže určiť, kedy nastali také mimoriadne situácie, že kultúrnym prejavom na jej území hrozí nebezpečenstvo zániku, že sú vážne ohrozené alebo súrne potrebujú ochranný zásah.
2. Zmluvné strany môžu prijať všetky vhodné opatrenia na ochranu kultúrnych prejavov v situáciách uvedených v odseku 1 v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru.
3. Zmluvné strany odovzdajú medzivládne výboru správu o všetkých prijatých opatreniach na zvládnutie situácie a výbor môže formulovať primerané odporúčania.

Článok 9

Vzájomné poskytovanie informácií a transparentnosť

Zmluvné strany

- a) každé štyri roky vo svojich správach pre UNESCO primerane informujú o opatreniach prijatých na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov na svojom území a na medzinárodnej úrovni,
- b) určia kontaktný bod zodpovedný za poskytovanie informácií týkajúcich sa tohto dohovoru,
- c) poskytujú a vymieňajú si informácie súvisiace s ochranou a podporou rozmanitosti kultúrnych prejavov.

Článok 10

Výchova a zvyšovanie povedomia verejnosti

Zmluvné strany

- a) podporujú a rozvíjajú chápanie významu ochrany a podpory rozmanitosti kultúrnych prejavov, najmä prostredníctvom výchovných programov a zintenzívneného zvyšovania informovanosti verejnosti,
- b) v záujme splnenia cieľa tohto článku spolupracujú s ostatnými stranami a medzinárodnými a regionálnymi organizáciami,

- c) povzbudzujú tvorivosť a posilňujú kapacity produkcie prostredníctvom výchovných, vzdelávacích a výmenných programov v oblasti kultúrneho priemyslu. Tieto opatrenia by sa mali uplatňovať tak, aby nemali negatívny vplyv na tradičné formy produkcie.

Článok 11

Účasť občianskej spoločnosti

Zmluvné strany uznávajú základnú úlohu občianskej spoločnosti pri ochrane a podpore rozmanitosti kultúrnych prejavov. Zmluvné strany povzbudzujú občiansku spoločnosť k aktívnej účasti na úsilí zameranom na splnenie cieľov tohto dohovoru.

Článok 12

Podpora medzinárodnej spolupráce

Zmluvné strany sa usilujú o posilnenie bilaterálnej, regionálnej a medzinárodnej spolupráce, aby vytvorili priaznivé podmienky na podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov, pričom vezmú osobitne do úvahy situácie uvedené v článkoch 8 a 17, najmä s cieľom

- a) uľahčiť dialóg medzi zmluvnými stranami o kultúrnych politikách,
- b) posilniť strategické a riadiace kapacity verejného sektora v kultúrnych inštitúciách verejného sektora prostredníctvom výmen odborníkov a medzinárodných kultúrnych výmen, ako aj prostredníctvom vzájomného poskytovania najlepších metód z praxe,
- c) posilniť partnerstvá s občianskou spoločnosťou, mimovládnyimi organizáciami a súkromným sektorom, ako aj medzi nimi navzájom s cieľom podporovať a propagovať rozmanitosť kultúrnych prejavov,
- d) propagovať využívanie nových technológií a povzbudzovať partnerstvá s cieľom zintenzívniť vzájomné poskytovanie informácií a kultúrne porozumenie a podporovať rozmanitosť kultúrnych prejavov,
- e) podporovať uzatváranie dohôd o koprodukcii a spoločnej distribúcii.

Článok 13

Začlenenie kultúry do trvalého rozvoja

Zmluvné strany sa usilujú o začlenenie kultúry do svojich rozvojových politík na všetkých úrovniach s cieľom vytvoriť priaznivé podmienky na trvalý rozvoj a v rámci toho podporovať aj aspekty súvisiace s ochranou a podporou rozmanitosti kultúrnych prejavov.

Článok 14

Spolupráca pre rozvoj

Zmluvné strany sa vynasnažia podporovať spoluprácu v prospech trvalého rozvoja a obmedzenia chudoby, hlavne pokiaľ ide o špecifické potreby rozvojových krajín s cieľom podporiť vznik dynamického kultúrneho sektora, okrem iného týmito prostriedkami:

1. posilnenie kultúrneho priemyslu rozvojových krajín
 - a) vytvorením a posilnením kapacít kultúrnej produkcie a distribúcie v rozvojových krajinách,
 - b) uľahčením širšieho prístupu kultúrnych aktivít, tovarov a služieb na svetový trh a do medzinárodných distribučných sietí,
 - c) umožnením vytvorenia životaschopných miestnych a regionálnych trhov,
 - d) zakaždým, keď to bude možné, prijatím vhodných opatrení v rozvinutých krajinách s cieľom uľahčiť na ich územiach prístup ku kultúrnym aktivitám, tovarom a službám rozvojových krajín,

- e) podporovaním kreatívnej práce a v rámci možností uľahčením mobility umelcov rozvojových krajín,
 - f) podporovaním vhodnej spolupráce medzi rozvinutými a rozvojovými krajinami, najmä v oblastiach hudby a filmu,
2. posilnenie kapacít výmenou informácií, skúseností a odborných posudkov a odborná príprava ľudských zdrojov v rozvojových krajinách vo verejnom aj súkromnom sektore zameraná na strategické a riadiace kapacity, na vypracovanie a implementovanie politík, na podporu a distribúciu kultúrnych prejavov, na rozvoj stredných a malých podnikov a mikropodnikov, na využívanie technológií, ako aj na rozvoj a prenos kompetencií,
 3. prenos technológií a know-how prostredníctvom implementovania vhodných povzbudzujúcich opatrení, hlavne v oblasti kultúrneho priemyslu a podnikania,
 4. finančná podpora
 - a) zriadením Medzinárodného fondu pre kultúrnu rozmanitosť podľa článku 18,
 - b) poskytnutím oficiálnej rozvojovej pomoci podľa potreby vrátane technickej pomoci určenej na stimuláciu a podporu tvorivosti,
 - c) prostredníctvom iných foriem finančnej pomoci, ako napríklad pôžičiek s nízkou úrokovou sadzbou, subvencií a iných finančných mechanizmov.

Článok 15

Podmienky spolupráce

Zmluvné strany podporujú rozvoj partnerstiev medzi verejnými a súkromnými sektormi a neziskovými organizáciami, ako aj v rámci nich s cieľom spolupracovať s rozvojovými krajinami na posilnení ich kapacít na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov. Ako odpoveď na konkrétne potreby rozvojových krajín budú tieto nové partnerstvá kľasť dôraz na rozvoj infraštruktúr, ľudských zdrojov a politík, ako aj na výmeny kultúrnych aktivít, tovarov a služieb.

Článok 16

Zvýhodňovanie rozvojových krajín

Rozvinuté krajiny uľahčujú kultúrne výmeny s rozvojovými krajinami tým, že prostredníctvom vhodných inštitucionálnych a právnych rámcov zvýhodňujú ich umelcov a iných profesionálnych pracovníkov a aktivistov v oblasti kultúry, ako aj ich kultúrne tovary a služby.

Článok 17

Medzinárodná spolupráca v situáciách vážnej hrozby voči kultúrnym prejavom

Aby si zmluvné strany mohli vzájomne pomáhať v situáciách uvedených v článku 8, spolupracujú navzájom, pričom venujú osobitnú pozornosť rozvojovým krajinám.

Článok 18

Medzinárodný fond pre kultúrnu rozmanitosť

1. Týmto dohovorom sa vytvára Medzinárodný fond pre kultúrnu rozmanitosť (ďalej len „fond“).
2. Fond sa zriadi v súlade s rozpočtovými pravidlami UNESCO ako depozitný fond.
3. Zdroje fondu predstavujú
 - a) dobrovoľné príspevky zmluvných strán,
 - b) financie, ktoré na tento účel uvoľní Generálna konferencia UNESCO,

- c) platby, dary alebo dedičstvo od iných štátov, organizácií a programov systému Spojených národov, od iných regionálnych alebo medzinárodných organizácií a verejných alebo súkromných organizácií či jednotlivcov,
 - d) všetky úroky zo zdrojov fondu,
 - e) výnos zo zbierok a ziskov z podujatí organizovaných v prospech fondu,
 - f) všetky ostatné zdroje prípustné podľa pravidiel fondu.
4. O používaní financií z fondu rozhoduje medzivládny výbor na základe usmernení konferencie zmluvných strán.
 5. Medzivládny výbor môže prijímať príspevky a iné formy pomoci na všeobecné alebo osobitné účely vzťahujúce sa na určené projekty, ak medzivládny výbor tieto projekty schválil.
 6. Príspevky do fondu nemôžu sprevádzať nijaké politické, ekonomické ani iné podmienky, ktoré by neboli zlučiteľné s cieľmi tohto dohovoru.
 7. Zmluvné strany sa usilujú pravidelne poskytovať dobrovoľné príspevky na plnenie tohto dohovoru.

Článok 19

Výmena, analýza a šírenie informácií

1. Zmluvné strany súhlasia s tým, že si budú vymieňať informácie a odborné posudky súvisiace so zhromažďovaním údajov a štatistikami týkajúcimi sa rozmanitosti kultúrnych prejavov, ako aj najlepších metód na jej ochranu a podporu.
2. UNESCO vďaka mechanizmom, ktoré v sekretariáte existujú, uľahčuje zhromažďovanie, analýzu a šírenie všetkých informácií, štatistik a najlepších metód v danej oblasti.
3. UNESCO takisto vytvorí a pravidelne aktualizuje databázu týkajúcu sa rozličných štátnych, súkromných a neziskových sektorov a organizácií, ktoré sú aktívne v oblasti kultúrnych prejavov.
4. S cieľom uľahčiť zhromažďovanie údajov UNESCO venuje osobitnú pozornosť budovaniu kapacít a zvyšovaniu kvalifikácie v prípade tých zmluvných strán, ktoré podávajú žiadosť o pomoc v tejto oblasti.
5. Zhromažďovanie informácií uvedených v tomto článku dopĺňa informácie, na ktoré sa vzťahujú ustanovenia článku 9.

V. VZŤAHY S OSTATNÝMI NÁSTROJMI

Článok 20

Vzťahy s ostatnými zmluvami: vzájomná podpora, doplnkovosť a nepodriadenosť

1. Zmluvné strany uznávajú, že si musia v dobrej viere plniť povinnosti podľa tohto dohovoru a všetkých ostatných zmlúv, ktorých sú zmluvnými stranami. Bez toho, aby tento dohovor podriaďovali ostatným zmluvám,
 - a) povzbudzujú k vzájomnej podpore medzi týmto dohovorom a ostatnými zmluvami, ktorých sú zmluvnými stranami,
 - b) a keď vykladajú a uplatňujú ostatné zmluvy, ktorých sú zmluvnými stranami, alebo keď sa zaväzujú k iným medzinárodným povinnostiam, berú do úvahy príslušné ustanovenia tohto dohovoru.
2. Nič v tomto dohovore nemožno vyložiť tak, aby menilo práva a povinnosti zmluvných strán vyplývajúce zo zmlúv, ktorých sú zmluvnými stranami.

Článok 21

Medzinárodná konzultácia a koordinácia

Zmluvné strany sa zaväzujú podporovať ciele a zásady tohto dohovoru v rámci iných medzinárodných združení. V prípade potreby o tom zmluvné strany vzájomne konzultujú, majúc na pamäti tieto ciele a zásady.

VI. ORGÁNY DOHOVORU

Článok 22**Konferencia zmluvných strán**

1. Týmto dohovorom sa zriaďuje Konferencia zmluvných strán. Konferencia zmluvných strán je plenárnym a najvyšším orgánom tohto dohovoru.
2. Konferencia zmluvných strán sa schádza na normálnom zasadnutí každé dva roky, ak je to možné v rámci Generálnej konferencie UNESCO. Môže sa zísť na výnimočnom zasadnutí, ak tak rozhodne alebo ak medzivládne mu výboru doručí žiadosť v tomto zmysle aspoň tretina zmluvných strán.
3. Konferencia zmluvných strán prijíma svoj rokovací poriadok.
4. Funkcie Konferencie zmluvných strán sú najmä
 - a) voliť členov medzivládneho výboru,
 - b) prijímať a skúmať správy zmluvných strán týkajúce sa dohovoru, ktoré jej doručí medzivládny výbor,
 - c) schvaľovať operačné smernice, ktoré na jej žiadosť pripravil medzivládny výbor,
 - d) prijímať akékoľvek iné opatrenie, ktoré považuje za potrebné na podporu cieľov tohto dohovoru.

Článok 23**Medzivládny výbor**

1. Týmto dohovorom sa pri UNESCO zriaďuje Medzivládny výbor na ochranu a podporu rozmanitosti kultúrnych prejavov (ďalej len „medzivládny výbor“). Skladá sa zo zástupcov 18 štátov, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru, zvolených na štyri roky Konferenciou zmluvných strán hneď po tom, ako tento dohovor nadobudne platnosť v súlade s článkom 29.
2. Medzivládny výbor sa schádza raz za rok.
3. Medzivládny výbor pracuje pod vedením a podľa smerníc Konferencie zmluvných strán a zodpovedá sa jej.
4. Počet členov medzivládneho výboru sa zvýši na 24 hneď po tom, ako počet zmluvných strán dohovoru dosiahne 50.
5. Voľba členov medzivládneho výboru sa zakladá na zásadách spravodlivého geografického rozdelenia a rotácie.
6. Bez toho, aby boli dotknuté ostatné právomoci, ktoré mu tento dohovor prideluje, má medzivládny výbor tieto funkcie:
 - a) podporovať ciele tohto dohovoru, povzbudzovať a zabezpečovať kontrolu jeho plnenia,
 - b) pripraviť operačné smernice súvisiace s uplatňovaním a vykonávaním ustanovení dohovoru a predložiť tieto smernice na schválenie Konferencii zmluvných strán na základe jej žiadosti,
 - c) odovzdať Konferencii zmluvných strán správy zmluvných strán k dohovoru, ku ktorým pripojí svoje pripomienky a zhrnutie ich obsahu,
 - d) formulovať primerané odporúčania v situáciách, ktoré mu zmluvné strany dajú do pozornosti, v súlade s príslušnými ustanoveniami dohovoru, najmä s článkom 8,
 - e) vytvoriť postupy a iné konzultačné mechanizmy s cieľom podporovať ciele a zásady tohto dohovoru v rámci iných medzinárodných združení,
 - f) plniť všetky ostatné úlohy, o ktoré ho môže požiadať Konferencia zmluvných strán.
7. Medzivládny výbor môže v súlade so svojim rokovacím poriadkom kedykoľvek pozvať štátne a súkromné organizácie či fyzické osoby na účasť na svojich zasadnutiach s cieľom poradiť sa s nimi o špecifických otázkach.

8. Medzivládny výbor zostavuje svoj rokovací poriadok a predkladá ho na schválenie Konferencii zmluvných strán.

Článok 24

Sekretariát UNESCO

1. Orgánom dohovoru pomáha sekretariát UNESCO.
2. Sekretariát pripravuje dokumentáciu Konferencie zmluvných strán a medzivládneho výboru, ako aj návrh programu ich zasadnutí, pomáha pri uplatňovaní ich rozhodnutí a vypracúva o nich správy.

VII. ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 25

Riešenie sporov

1. V prípade sporu medzi zmluvnými stranami dohovoru o výklade alebo uplatňovaní tohto dohovoru zmluvné strany hľadajú riešenie prostredníctvom rokovania.
2. Ak príslušné zmluvné strany nedospejú k dohode prostredníctvom rokovaní, môžu sa spoločne obrátiť na tretiu stranu, aby im pomohla v zmierovaní alebo aby bola sprostredkovateľom.
3. Ak nedošlo k zmierovaniu ani sprostredkovaniu alebo ak spor nebol vyriešený rokovaním, zmierením ani sprostredkovaním, môže sa zmluvná strana pokúsiť o urovnanie v súlade s postupom uvedeným v prílohe k tomuto dohovoru. Zmluvné strany v dobrej viere preskúmajú návrh riešenia sporu, ktorý predložila zmierovacia komisia.
4. Ktorákoľvek zmluvná strana môže kedykoľvek počas ratifikácie, prijímania, schvaľovania alebo prístupu vyhlásiť, že neuznáva vyššie uvedené zmierovacie konanie. Každá zmluvná strana, ktorá uskutoční takéto vyhlásenie, ho môže kedykoľvek odvolať prostredníctvom oznámenia generálnemu riaditeľovi UNESCO.

Článok 26

Ratifikácia, prijatie, schválenie alebo prístup členskými štátmi

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu, schváleniu alebo prístupu členskými štátmi UNESCO v súlade s ich jednotlivými ústavnými postupmi.
2. Ratifikačné listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe sú uložené u generálneho riaditeľa UNESCO.

Článok 27

Prístup

1. Tento dohovor je otvorený na prístup ktoréhokoľvek štátu, ktorý nie je členom UNESCO, ale je členom Organizácie Spojených národov alebo niektorej z jej odborných organizácií a na prístup ho vyzvala Generálna konferencia UNESCO.
2. Tento dohovor je takisto otvorený na prístup území s úplnou vnútornou autonómiou, ktorú Organizácia Spojených národov uznala, ktoré však nedosiahli úplnú nezávislosť v súlade s rezolúciou 1514 (XV) Valného zhromaždenia a majú právomoc v oblastiach, na ktoré sa tento dohovor vzťahuje vrátane právomoci uzatvárať zmluvy o týchto oblastiach.
3. Pre organizácie regionálnej hospodárskej integrácie platia tieto ustanovenia:
 - a) Tento dohovor je otvorený aj na prístup ktorejkoľvek organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ktorá je s výhradou nasledujúcich odsekov plne viazaná ustanoveniami dohovoru rovnako ako zmluvné štáty.
 - b) Keď je jeden alebo viac členských štátov takejto organizácie zmluvnou stranou dohovoru, táto organizácia a tento štát alebo tieto štáty uznávajú svoju zodpovednosť pri výkone svojich povinností podľa tohto dohovoru. Táto deľba zodpovednosti nadobúda účinnosť po procese notifikácie uvedenom v písmene c). Organizácia a členské štáty nie sú oprávnené vykonávať práva vyplývajúce z tohto dohovoru súbežne. Okrem toho v oblastiach patriacich do ich právomoci vykonávajú organizácie hospodárskej integrácie

svoje hlasovacie právo počtom hlasov rovnajúcim sa počtu ich členských štátov, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru. Tieto organizácie nevykonávajú svoje právo voliť, ak vykonávajú členské štáty svoje právo a naopak.

- c) Organizácia regionálnej hospodárskej integrácie a jej členský štát alebo členské štáty, ktoré sa dohodli na delbe zodpovednosti, ako je ustanovené v písmene b), informujú zmluvné strany o navrhovanej delbe týmto spôsobom:
- i) v listine o prístupe táto organizácia presne uvádza delbu zodpovednosti vo vzťahu k otázkam, ktoré tento dohovor upravuje,
- ii) v prípade neskorších zmien a doplnení jednotlivých zodpovedností organizácia regionálnej hospodárskej integrácie informuje depozitára o všetkých návrhoch na zmenu a doplnenie týchto zodpovedností; depozitár o týchto zmenách a doplneniach informuje zmluvné strany.
- d) Členské štáty organizácie regionálnej hospodárskej integrácie, ktoré sa stanú zmluvnými stranami dohovoru, sa naďalej považujú za kompetentné pre všetky oblasti, ktoré neboli predmetom prenosu právomoci na organizáciu, ktorý by bol výslovne ohlásený alebo oznámený depozitárovi.
- e) Pod pojmom organizácia regionálnej hospodárskej integrácie sa rozumie organizácia zložená zo zvrchovaných členských štátov Organizácie Spojených národov alebo inej odbornej organizácie, ktorej členské štáty udelili právomoc v jednej z oblastí spravovanej týmto dohovorom a ktorá bola podľa svojich vnútorných postupov riadne oprávnená stať sa jeho zmluvnou stranou.
4. Listina o prístupe je uložená u generálneho riaditeľa UNESCO.

Článok 28

Kontaktné body

Každá zmluvná strana po tom, ako sa stane zmluvnou stranou tohto dohovoru, určí kontaktný bod tak, ako sa uvádza v článku 9.

Článok 29

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobudne platnosť tri mesiace po dátume uloženia tridsiatej ratifikačnej listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe, ale len vo vzťahu ku krajinám alebo organizáciám regionálnej hospodárskej integrácie, ktoré svoje ratifikačné listiny, listiny o prijatí, schválení alebo prístupe uložia k tomuto dátumu alebo skôr. Pre všetky ostatné zmluvné strany nadobudne platnosť tri mesiace po tom, ako uložia svoju ratifikačnú listinu, listinu o prijatí, schválení alebo prístupe.
2. Na účely tohto článku nijaký z nástrojov, ktoré uloží organizácia regionálnej hospodárskej integrácie, nemožno považovať za ďalší nástroj, ktorý sa pripočíta k tým, ktoré už uložili členské štáty tejto organizácie.

Článok 30

Federálne a neunitárne ústavné režimy

Uznávajúc, že medzinárodné dohody zaväzujú zmluvné strany rovnakou mierou, a to nezávisle od ich ústavných systémov, tieto ustanovenia sa uplatňujú na zmluvné strany, ktoré majú federálny a neunitárny ústavný režim:

- a) ak ide o ustanovenia tohto dohovoru, ktorých uplatňovanie patrí do právomoci federálnej alebo ústrednej zákonodarnej moci, sú povinnosti federálnej alebo ústrednej vlády rovnaké ako povinnosti zmluvných strán, ktoré nie sú federálnymi štátmi,
- b) ak ide o ustanovenia tohto dohovoru, ktorých uplatňovanie patrí do právomoci každej z ústavodarných zložiek ako štát, grófstvo, provincia alebo kantón, ktoré nie sú podľa ústavného režimu federácie povinné prijímať legislatívne opatrenia, federálna vláda v prípade potreby oboznámi príslušné úrady ústavodarných zložiek ako štát, grófstvo,

provincia alebo kantón o týchto ustanoveniach a o svojom kladnom stanovisku k ich prijatiu.

Článok 31

Vypovedanie

1. Každá zmluvná strana môže tento dohovor vypovedať.
2. Vypovedanie sa oznámi písomnou listinou, ktorá sa uloží u generálneho riaditeľa UNESCO.
3. Vypovedanie nadobudne platnosť dvanásť mesiacov po doručení listiny o vypovedaní. Nijakým spôsobom neovplyvní finančné záväzky, ktoré má vypovedajúca zmluvná strana povinnosť plniť do dátumu, keď odstúpenie nadobudne platnosť.

Článok 32

Funkcie depozitára

Generálny riaditeľ UNESCO ako depozitár tohto dohovoru informuje členské štáty UNESCO, nečlenské štáty UNESCO a organizácie regionálnej hospodárskej integrácie uvedené v článku 27, ako i Organizáciu Spojených národov o uložení všetkých ratifikačných listín, listín o prijatí, schválení alebo prístupe, ktoré sú uvedené v článkoch 26 a 27, a rovnako aj o vypovedaniach, ktoré sú ustanovené v článku 31.

Článok 33

Zmeny a doplnenia

1. Ktorákoľvek zmluvná strana môže prostredníctvom písomného oznámenia generálnemu riaditeľovi navrhnúť zmeny a doplnenia tohto dohovoru. Generálny riaditeľ toto oznámenie odovzdá všetkým zmluvným stranám. Ak do šiestich mesiacov od odovzdania oznámenia aspoň polovica zmluvných strán odpovie na túto žiadosť kladne, generálny riaditeľ tento návrh predloží na ďalšom zasadnutí Konferencie zmluvných strán na diskusiu a prípadné schválenie.
2. Zmeny a doplnenia sa schvaľujú dvojtretinovou väčšinou prítomných a hlasujúcich zmluvných strán.
3. Po tom, ako sa zmeny a doplnenia tohto dohovoru schvália, predložia sa zmluvným stranám na ratifikáciu, prijatie, schválenie alebo prístup.
4. Zmeny a doplnenia tohto dohovoru, ktoré zmluvné strany ratifikovali, prijali, schválili alebo k nim pristúpili, pre ne nadobúdajú platnosť tri mesiace po tom, ako dve tretiny zmluvných strán uložia nástroje uvedené v odseku 3 tohto článku. Neskôr pre každú zmluvnú stranu, ktorá ratifikuje, prijme, schváli zmeny a doplnenia alebo k nim pristúpi, tieto zmeny a doplnenia nadobudnú platnosť tri mesiace po tom, ako zmluvná strana uloží svoju listinu o ratifikácii, prijatí, schválení alebo prístupe.
5. Postup ustanovený v odsekoch 3 a 4 sa neuplatňuje na zmeny a doplnenia vykonané v článku 23, ktorý súvisí s počtom členov medzivládneho výboru. Tieto zmeny a doplnenia nadobúdajú platnosť hneď po ich prijatí.
6. Štát alebo organizácia regionálnej hospodárskej integrácie podľa článku 27, ktoré sa stávajú zmluvnou stranou tohto dohovoru po tom, ako nadobudnú platnosť zmeny a doplnenia v súlade s odsekom 4 tohto článku, sa považujú, ak nevyjadria iný úmysel, za
 - a) zmluvnú stranu tohto zmeneného a doplneného dohovoru a
 - b) zmluvnú stranu nezmeneného a nedoplneného dohovoru vo vzťahu k zmluvným stranám, ktoré nie sú viazané týmito zmenami a doplneniami.

Článok 34

Autentické texty

Tento dohovor je vypracovaný v angličtine, arabčine, čínštine, španielčine, francúzštine a ruštine, pričom všetkých šesť textov je rovnako autentických.

Článok 35
Registrácia

V súlade s článkom 102 Charty Spojených národov bude tento dohovor zaregistrovaný na sekretariáte Organizácie Spojených národov na žiadosť generálneho riaditeľa UNESCO.

PRÍLOHA**ZMIEROVACIE KONANIE****Článok 1****Zmierovacia komisia**

Zmierovacia komisia sa zriaďuje na žiadosť jednej zo zmluvných strán, ktoré sú v spore. Pokiaľ sa zmluvné strany nedohodnú inak, komisia sa skladá z piatich členov, pričom každá dotknutá zmluvná strana určí dvoch členov a predsedu vyberú na základe spoločnej dohody zvolení členovia.

Článok 2**Členovia komisie**

V prípade sporu medzi viac ako dvoma zmluvnými stranami tie strany, ktoré zaujímajú spoločnú pozíciu, určia členov komisie na základe spoločnej dohody. Ak aspoň dve strany zaujímajú nezávislé pozície alebo ak sa nezhodujú v otázke, či zaujímajú spoločnú pozíciu, vymenujú svojich členov nezávisle.

Článok 3**Vymenovanie**

Ak do dvoch mesiacov od žiadosti o vytvorenie zmierovacej komisie zmluvné strany nevymenujú všetkých členov, pristúpi generálny riaditeľ UNESCO, ak ho o to požiada zmluvná strana, ktorá podala žiadosť, k vymenovaniu potrebných členov v ďalšej dvojmesačnej lehote.

Článok 4**Predseda komisie**

Ak si komisia do dvoch mesiacov po vymenovaní svojho posledného člena nezvolí predsedu, pristúpi generálny riaditeľ, ak ho o to niektorá zmluvná strana požiada, k určeniu predsedu v ďalšej dvojmesačnej lehote.

Článok 5**Rozhodnutia**

Zmierovacia komisia prijíma rozhodnutia väčšinou hlasov svojich členov. Pokiaľ sa zmluvné strany, ktoré sú v spore, nedohodnú inak, komisia si vytvorí svoj vlastný postup a predloží návrh riešenia sporu, ktorý zmluvné strany v dobrej viere preskúmajú.

Článok 6**Nezhoda**

V prípade nezhody týkajúcej sa právomocí zmierovacej komisie táto komisia rozhoduje, či má alebo nemá danú právomoc.

K oznámeniu č. 68/2007 Z. z.

**CONVENTION
ON THE PROTECTION AND PROMOTION OF THE DIVERSITY OF CULTURAL EXPRESSIONS**

The General Conference of the United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, meeting in Paris from 3 to 21 October 2005 at its 33rd session,

Affirming that cultural diversity is a defining characteristic of humanity,

Conscious that cultural diversity forms a common heritage of humanity and should be cherished and preserved for the benefit of all,

Being aware that cultural diversity creates a rich and varied world, which increases the range of choices and nurtures human capacities and values, and therefore is a mainspring for sustainable development for communities, peoples and nations,

Recalling that cultural diversity, flourishing within a framework of democracy, tolerance, social justice and mutual respect between peoples and cultures, is indispensable for peace and security at the local, national and international levels,

Celebrating the importance of cultural diversity for the full realization of human rights and fundamental freedoms proclaimed in the Universal Declaration of Human Rights and other universally recognized instruments,

Emphasizing the need to incorporate culture as a strategic element in national and international development policies, as well as in international development cooperation, taking into account also the United Nations Millennium Declaration (2000) with its special emphasis on poverty eradication,

Taking into account that culture takes diverse forms across time and space and that this diversity is embodied in the uniqueness and plurality of the identities and cultural expressions of the peoples and societies making up humanity,

Recognizing the importance of traditional knowledge as a source of intangible and material wealth, and in particular the knowledge systems of indigenous peoples, and its positive contribution to sustainable development, as well as the need for its adequate protection and promotion,

Recognizing the need to take measures to protect the diversity of cultural expressions, including their contents, especially in situations where cultural expressions may be threatened by the possibility of extinction or serious impairment,

Emphasizing the importance of culture for social cohesion in general, and in particular its potential for

the enhancement of the status and role of women in society,

Being aware that cultural diversity is strengthened by the free flow of ideas, and that it is nurtured by constant exchanges and interaction between cultures,

Reaffirming that freedom of thought, expression and information, as well as diversity of the media, enable cultural expressions to flourish within societies,

Recognizing that the diversity of cultural expressions, including traditional cultural expressions, is an important factor that allows individuals and peoples to express and to share with others their ideas and values,

Recalling that linguistic diversity is a fundamental element of cultural diversity, and *reaffirming* the fundamental role that education plays in the protection and promotion of cultural expressions,

Taking into account the importance of the vitality of cultures, including for persons belonging to minorities and indigenous peoples, as manifested in their freedom to create, disseminate and distribute their traditional cultural expressions and to have access thereto, so as to benefit them for their own development,

Emphasizing the vital role of cultural interaction and creativity, which nurture and renew cultural expressions and enhance the role played by those involved in the development of culture for the progress of society at large,

Recognizing the importance of intellectual property rights in sustaining those involved in cultural creativity,

Being convinced that cultural activities, goods and services have both an economic and a cultural nature, because they convey identities, values and meanings, and must therefore not be treated as solely having commercial value,

Noting that while the processes of globalization, which have been facilitated by the rapid development of information and communication technologies, afford unprecedented conditions for enhanced interaction between cultures, they also represent a challenge for cultural diversity, namely in view of risks of imbalances between rich and poor countries,

Being aware of UNESCO's specific mandate to ensure respect for the diversity of cultures and to recommend such international agreements as may be

necessary to promote the free flow of ideas by word and image,

Referring to the provisions of the international instruments adopted by UNESCO relating to cultural diversity and the exercise of cultural rights, and in particular the Universal Declaration on Cultural Diversity of 2001,

Adopts this Convention on 20 October 2005.

I. OBJECTIVES AND GUIDING PRINCIPLES

Article 1

Objectives

The objectives of this Convention are:

- (a) to protect and promote the diversity of cultural expressions;
- (b) to create the conditions for cultures to flourish and to freely interact in a mutually beneficial manner;
- (c) to encourage dialogue among cultures with a view to ensuring wider and balanced cultural exchanges in the world in favour of intercultural respect and a culture of peace;
- (d) to foster interculturality in order to develop cultural interaction in the spirit of building bridges among peoples;
- (e) to promote respect for the diversity of cultural expressions and raise awareness of its value at the local, national and international levels;
- (f) to reaffirm the importance of the link between culture and development for all countries, particularly for developing countries, and to support actions undertaken nationally and internationally to secure recognition of the true value of this link;
- (g) to give recognition to the distinctive nature of cultural activities, goods and services as vehicles of identity, values and meaning;
- (h) to reaffirm the sovereign rights of States to maintain, adopt and implement policies and measures that they deem appropriate for the protection and promotion of the diversity of cultural expressions on their territory;
- (i) to strengthen international cooperation and solidarity in a spirit of partnership with a view, in particular, to enhancing the capacities of developing countries in order to protect and promote the diversity of cultural expressions.

Article 2

Guiding principles

1. Principle of respect for human rights and fundamental freedoms
Cultural diversity can be protected and promoted only if human rights and fundamental freedoms, such as freedom of expression, information and communication, as well as the ability of individuals to choose cultural expressions, are guaranteed. No one may invoke the provisions of this Convention in

order to infringe human rights and fundamental freedoms as enshrined in the Universal Declaration of Human Rights or guaranteed by international law, or to limit the scope thereof.

2. Principle of sovereignty
States have, in accordance with the Charter of the United Nations and the principles of international law, the sovereign right to adopt measures and policies to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory.
3. Principle of equal dignity of and respect for all cultures
The protection and promotion of the diversity of cultural expressions presuppose the recognition of equal dignity of and respect for all cultures, including the cultures of persons belonging to minorities and indigenous peoples.
4. Principle of international solidarity and cooperation
International cooperation and solidarity should be aimed at enabling countries, especially developing countries, to create and strengthen their means of cultural expression, including their cultural industries, whether nascent or established, at the local, national and international levels.
5. Principle of the complementarity of economic and cultural aspects of development
Since culture is one of the mainsprings of development, the cultural aspects of development are as important as its economic aspects, which individuals and peoples have the fundamental right to participate in and enjoy.
6. Principle of sustainable development
Cultural diversity is a rich asset for individuals and societies. The protection, promotion and maintenance of cultural diversity are an essential requirement for sustainable development for the benefit of present and future generations.
7. Principle of equitable access
Equitable access to a rich and diversified range of cultural expressions from all over the world and access of cultures to the means of expressions and dissemination constitute important elements for enhancing cultural diversity and encouraging mutual understanding.
8. Principle of openness and balance
When States adopt measures to support the diversity of cultural expressions, they should seek to promote, in an appropriate manner, openness to other cultures of the world and to ensure that these measures are geared to the objectives pursued under the present Convention.

II. SCOPE OF APPLICATION

Article 3

Scope of application

This Convention shall apply to the policies and measures adopted by the Parties related to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

III. DEFINITIONS

Article 4
Definitions

For the purposes of this Convention, it is understood that:

1. Cultural diversity
“Cultural diversity” refers to the manifold ways in which the cultures of groups and societies find expression. These expressions are passed on within and among groups and societies. Cultural diversity is made manifest not only through the varied ways in which the cultural heritage of humanity is expressed, augmented and transmitted through the variety of cultural expressions, but also through diverse modes of artistic creation, production, dissemination, distribution and enjoyment, whatever the means and technologies used.
2. Cultural content
“Cultural content” refers to the symbolic meaning, artistic dimension and cultural values that originate from or express cultural identities.
3. Cultural expressions
“Cultural expressions” are those expressions that result from the creativity of individuals, groups and societies, and that have cultural content.
4. Cultural activities, goods and services
“Cultural activities, goods and services” refers to those activities, goods and services, which at the time they are considered as a specific attribute, use or purpose, embody or convey cultural expressions, irrespective of the commercial value they may have. Cultural activities may be an end in themselves, or they may contribute to the production of cultural goods and services.
5. Cultural industries
“Cultural industries” refers to industries producing and distributing cultural goods or services as defined in paragraph 4 above.
6. Cultural policies and measures
“Cultural policies and measures” refers to those policies and measures relating to culture, whether at the local, national, regional or international level that are either focused on culture as such or are designed to have a direct effect on cultural expressions of individuals, groups or societies, including on the creation, production, dissemination, distribution of and access to cultural activities, goods and services.
7. Protection
“Protection” means the adoption of measures aimed at the preservation, safeguarding and enhancement of the diversity of cultural expressions.
“Protect” means to adopt such measures.
8. Interculturality
“Interculturality” refers to the existence and equitable interaction of diverse cultures and the possibility of generating shared cultural expressions through dialogue and mutual respect.

IV. RIGHTS AND OBLIGATIONS OF PARTIES

Article 5
General rule regarding rights and obligations

1. The Parties, in conformity with the Charter of the United Nations, the principles of international law and universally recognized human rights instruments, reaffirm their sovereign right to formulate and implement their cultural policies and to adopt measures to protect and promote the diversity of cultural expressions and to strengthen international cooperation to achieve the purposes of this Convention.

2. When a Party implements policies and takes measures to protect and promote the diversity of cultural expressions within its territory, its policies and measures shall be consistent with the provisions of this Convention.

Article 6

Rights of parties at the national level

1. Within the framework of its cultural policies and measures as defined in Article 4.6 and taking into account its own particular circumstances and needs, each Party may adopt measures aimed at protecting and promoting the diversity of cultural expressions within its territory.

2. Such measures may include the following:
- (a) regulatory measures aimed at protecting and promoting diversity of cultural expressions;
 - (b) measures that, in an appropriate manner, provide opportunities for domestic cultural activities, goods and services among all those available within the national territory for the creation, production, dissemination, distribution and enjoyment of such domestic cultural activities, goods and services, including provisions relating to the language used for such activities, goods and services;
 - (c) measures aimed at providing domestic independent cultural industries and activities in the informal sector effective access to the means of production, dissemination and distribution of cultural activities, goods and services;
 - (d) measures aimed at providing public financial assistance;
 - (e) measures aimed at encouraging non-profit organizations, as well as public and private institutions and artists and other cultural professionals, to develop and promote the free exchange and circulation of ideas, cultural expressions and cultural activities, goods and services, and to stimulate both the creative and entrepreneurial spirit in their activities;
 - (f) measures aimed at establishing and supporting public institutions, as appropriate;
 - (g) measures aimed at nurturing and supporting artists and others involved in the creation of cultural expressions;
 - (h) measures aimed at enhancing diversity of the

media, including through public service broadcasting.

Article 7

Measures to promote cultural expressions

1. Parties shall endeavour to create in their territory an environment which encourages individuals and social groups:

- (a) to create, produce, disseminate, distribute and have access to their own cultural expressions, paying due attention to the special circumstances and needs of women as well as various social groups, including persons belonging to minorities and indigenous peoples;
- (b) to have access to diverse cultural expressions from within their territory as well as from other countries of the world.

2. Parties shall also endeavour to recognize the important contribution of artists, others involved in the creative process, cultural communities, and organizations that support their work, and their central role in nurturing the diversity of cultural expressions.

Article 8

Measures to protect cultural expressions

1. Without prejudice to the provisions of Articles 5 and 6, a Party may determine the existence of special situations where cultural expressions on its territory are at risk of extinction, under serious threat, or otherwise in need of urgent safeguarding.

2. Parties may take all appropriate measures to protect and preserve cultural expressions in situations referred to in paragraph 1 in a manner consistent with the provisions of this Convention.

3. Parties shall report to the Intergovernmental Committee referred to in Article 23 all measures taken to meet the exigencies of the situation, and the Committee may make appropriate recommendations.

Article 9

Information sharing and transparency

Parties shall:

- (a) provide appropriate information in their reports to UNESCO every four years on measures taken to protect and promote the diversity of cultural expressions within their territory and at the international level;
- (b) designate a point of contact responsible for information sharing in relation to this Convention;
- (c) share and exchange information relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

Article 10

Education and public awareness

Parties shall:

- (a) encourage and promote understanding of the

importance of the protection and promotion of the diversity of cultural expressions, *inter alia*, through educational and greater public awareness programmes;

- (b) cooperate with other Parties and international and regional organizations in achieving the purpose of this article;
- (c) endeavour to encourage creativity and strengthen production capacities by setting up educational, training and exchange programmes in the field of cultural industries. These measures should be implemented in a manner which does not have a negative impact on traditional forms of production.

Article 11

Participation of civil society

Parties acknowledge the fundamental role of civil society in protecting and promoting the diversity of cultural expressions. Parties shall encourage the active participation of civil society in their efforts to achieve the objectives of this Convention.

Article 12

Promotion of international cooperation

Parties shall endeavour to strengthen their bilateral, regional and international cooperation for the creation of conditions conducive to the promotion of the diversity of cultural expressions, taking particular account of the situations referred to in Articles 8 and 17, notably in order to:

- (a) facilitate dialogue among Parties on cultural policy;
- (b) enhance public sector strategic and management capacities in cultural public sector institutions, through professional and international cultural exchanges and sharing of best practices;
- (c) reinforce partnerships with and among civil society, non-governmental organizations and the private sector in fostering and promoting the diversity of cultural expressions;
- (d) promote the use of new technologies, encourage partnerships to enhance information sharing and cultural understanding, and foster the diversity of cultural expressions;
- (e) encourage the conclusion of co-production and co-distribution agreements.

Article 13

Integration of culture in sustainable development

Parties shall endeavour to integrate culture in their development policies at all levels for the creation of conditions conducive to sustainable development and, within this framework, foster aspects relating to the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

Article 14

Cooperation for development

Parties shall endeavour to support cooperation for sustainable development and poverty reduction, especially in relation to the specific needs of developing countries, in order to foster the emergence of a dynamic cultural sector by, *inter alia*, the following means:

- (a) the strengthening of the cultural industries in developing countries through:
 - (i) creating and strengthening cultural production and distribution capacities in developing countries;
 - (ii) facilitating wider access to the global market and international distribution networks for their cultural activities, goods and services;
 - (iii) enabling the emergence of viable local and regional markets;
 - (iv) adopting, where possible, appropriate measures in developed countries with a view to facilitating access to their territory for the cultural activities, goods and services of developing countries;
 - (v) providing support for creative work and facilitating the mobility, to the extent possible, of artists from the developing world;
 - (vi) encouraging appropriate collaboration between developed and developing countries in the areas, *inter alia*, of music and film;
- (b) capacity-building through the exchange of information, experience and expertise, as well as the training of human resources in developing countries, in the public and private sector relating to, *inter alia*, strategic and management capacities, policy development and implementation, promotion and distribution of cultural expressions, small-, medium- and micro-enterprise development, the use of technology, and skills development and transfer;
- (c) technology transfer through the introduction of appropriate incentive measures for the transfer of technology and know-how, especially in the areas of cultural industries and enterprises;
- (d) financial support through:
 - (i) the establishment of an International Fund for Cultural Diversity as provided in Article 18;
 - (ii) the provision of official development assistance, as appropriate, including technical assistance, to stimulate and support creativity;
 - (iii) other forms of financial assistance such as low interest loans, grants and other funding mechanisms.

Article 15

Collaborative arrangements

Parties shall encourage the development of partnerships, between and within the public and private sectors and non-profit organizations, in order to cooperate with developing countries in the enhancement of their capacities in the protection and promotion of the diversity of cultural expressions.

These innovative partnerships shall, according to the practical needs of developing countries, emphasize the further development of infrastructure, human resources and policies, as well as the exchange of cultural activities, goods and services.

Article 16

Preferential treatment for developing countries

Developed countries shall facilitate cultural exchanges with developing countries by granting, through the appropriate institutional and legal frameworks, preferential treatment to artists and other cultural professionals and practitioners, as well as cultural goods and services from developing countries.

Article 17

International cooperation in situations of serious threat to cultural expressions

Parties shall cooperate in providing assistance to each other, and, in particular to developing countries, in situations referred to under Article 8.

Article 18

International Fund for Cultural Diversity

1. An International Fund for Cultural Diversity, hereinafter referred to as "the Fund", is hereby established.
2. The Fund shall consist of funds-in-trust established in accordance with the Financial Regulations of UNESCO.
3. The resources of the Fund shall consist of:
 - (a) voluntary contributions made by Parties;
 - (b) funds appropriated for this purpose by the General Conference of UNESCO;
 - (c) contributions, gifts or bequests by other States; organizations and programmes of the United Nations system, other regional or international organizations; and public or private bodies or individuals;
 - (d) any interest due on resources of the Fund;
 - (e) funds raised through collections and receipts from events organized for the benefit of the Fund;
 - (f) any other resources authorized by the Fund's regulations.
4. The use of resources of the Fund shall be decided by the Intergovernmental Committee on the basis of guidelines determined by the Conference of Parties referred to in Article 22.

5. The Intergovernmental Committee may accept contributions and other forms of assistance for general and specific purposes relating to specific projects, provided that those projects have been approved by it.

6. No political, economic or other conditions that are incompatible with the objectives of this Convention may be attached to contributions made to the Fund.

7. Parties shall endeavour to provide voluntary con-

tributions on a regular basis towards the implementation of this Convention.

Article 19

Exchange, analysis and dissemination of information

1. Parties agree to exchange information and share expertise concerning data collection and statistics on the diversity of cultural expressions as well as on best practices for its protection and promotion.

2. UNESCO shall facilitate, through the use of existing mechanisms within the Secretariat, the collection, analysis and dissemination of all relevant information, statistics and best practices.

3. UNESCO shall also establish and update a data bank on different sectors and governmental, private and non-profit organizations involved in the area of cultural expressions.

4. To facilitate the collection of data, UNESCO shall pay particular attention to capacity-building and the strengthening of expertise for Parties that submit a request for such assistance.

5. The collection of information identified in this Article shall complement the information collected under the provisions of Article 9.

V. RELATIONSHIP TO OTHER INSTRUMENTS

Article 20

Relationship to other treaties: mutual supportiveness, complementarity and non-subordination

1. Parties recognize that they shall perform in good faith their obligations under this Convention and all other treaties to which they are parties. Accordingly, without subordinating this Convention to any other treaty,

- (a) they shall foster mutual supportiveness between this Convention and the other treaties to which they are parties; and
- (b) when interpreting and applying the other treaties to which they are parties or when entering into other international obligations, Parties shall take into account the relevant provisions of this Convention.

2. Nothing in this Convention shall be interpreted as modifying rights and obligations of the Parties under any other treaties to which they are parties.

Article 21

International consultation and coordination

Parties undertake to promote the objectives and principles of this Convention in other international forums. For this purpose, Parties shall consult each other, as appropriate, bearing in mind these objectives and principles.

VI. ORGANS OF THE CONVENTION

Article 22

Conference of Parties

1. A Conference of Parties shall be established. The Conference of Parties shall be the plenary and supreme body of this Convention.

2. The Conference of Parties shall meet in ordinary session every two years, as far as possible, in conjunction with the General Conference of UNESCO. It may meet in extraordinary session if it so decides or if the Intergovernmental Committee receives a request to that effect from at least one-third of the Parties.

3. The Conference of Parties shall adopt its own rules of procedure.

4. The functions of the Conference of Parties shall be, *inter alia*:

- (a) to elect the Members of the Intergovernmental Committee;
- (b) to receive and examine reports of the Parties to this Convention transmitted by the Intergovernmental Committee;
- (c) to approve the operational guidelines prepared upon its request by the Intergovernmental Committee;
- (d) to take whatever other measures it may consider necessary to further the objectives of this Convention.

Article 23

Intergovernmental Committee

1. An Intergovernmental Committee for the Protection and Promotion of the Diversity of Cultural Expressions, hereinafter referred to as "the Intergovernmental Committee", shall be established within UNESCO. It shall be composed of representatives of 18 States Parties to the Convention, elected for a term of four years by the Conference of Parties upon entry into force of this Convention pursuant to Article 29.

2. The Intergovernmental Committee shall meet annually.

3. The Intergovernmental Committee shall function under the authority and guidance of and be accountable to the Conference of Parties.

4. The Members of the Intergovernmental Committee shall be increased to 24 once the number of Parties to the Convention reaches 50.

5. The election of Members of the Intergovernmental Committee shall be based on the principles of equitable geographical representation as well as rotation.

6. Without prejudice to the other responsibilities conferred upon it by this Convention, the functions of the Intergovernmental Committee shall be:

- (a) to promote the objectives of this Convention and to encourage and monitor the implementation thereof;
- (b) to prepare and submit for approval by the Conference of Parties, upon its request, the

- operational guidelines for the implementation and application of the provisions of the Convention;
- (c) to transmit to the Conference of Parties reports from Parties to the Convention, together with its comments and a summary of their contents;
- (d) to make appropriate recommendations to be taken in situations brought to its attention by Parties to the Convention in accordance with relevant provisions of the Convention, in particular Article 8;
- (e) to establish procedures and other mechanisms for consultation aimed at promoting the objectives and principles of this Convention in other international forums;
- (f) to perform any other tasks as may be requested by the Conference of Parties.

7. The Intergovernmental Committee, in accordance with its Rules of Procedure, may invite at any time public or private organizations or individuals to participate in its meetings for consultation on specific issues.

8. The Intergovernmental Committee shall prepare and submit to the Conference of Parties, for approval, its own Rules of Procedure.

Article 24

UNESCO Secretariat

1. The organs of the Convention shall be assisted by the UNESCO Secretariat.
2. The Secretariat shall prepare the documentation of the Conference of Parties and the Intergovernmental Committee as well as the agenda of their meetings and shall assist in and report on the implementation of their decisions.

VII. FINAL CLAUSES

Article 25

Settlement of disputes

1. In the event of a dispute between Parties to this Convention concerning the interpretation or the application of the Convention, the Parties shall seek a solution by negotiation.
2. If the Parties concerned cannot reach agreement by negotiation, they may jointly seek the good offices of, or request mediation by, a third party.
3. If good offices or mediation are not undertaken or if there is no settlement by negotiation, good offices or mediation, a Party may have recourse to conciliation in accordance with the procedure laid down in the Annex of this Convention. The Parties shall consider in good faith the proposal made by the Conciliation Commission for the resolution of the dispute.
4. Each Party may, at the time of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it does not recognize the conciliation procedure provided for above. Any Party having made such a declaration may, at any time, withdraw this declaration by notification to the Director-General of UNESCO.

Article 26

Ratification, acceptance, approval or accession by Member States

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by Member States of UNESCO in accordance with their respective constitutional procedures.
2. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 27

Accession

1. This Convention shall be open to accession by all States not Members of UNESCO but members of the United Nations, or of any of its specialized agencies, that are invited by the General Conference of UNESCO to accede to it.

2. This Convention shall also be open to accession by territories which enjoy full internal self-government recognized as such by the United Nations, but which have not attained full independence in accordance with General Assembly resolution 1514 (XV), and which have competence over the matters governed by this Convention, including the competence to enter into treaties in respect of such matters.

3. The following provisions apply to regional economic integration organizations:

- (a) This Convention shall also be open to accession by any regional economic integration organization, which shall, except as provided below, be fully bound by the provisions of the Convention in the same manner as States Parties;
- (b) In the event that one or more Member States of such an organization is also Party to this Convention, the organization and such Member State or States shall decide on their responsibility for the performance of their obligations under this Convention. Such distribution of responsibility shall take effect following completion of the notification procedure described in subparagraph (c). The organization and the Member States shall not be entitled to exercise rights under this Convention concurrently. In addition, regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their rights to vote with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to this Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its Member States exercises its right, and vice-versa;
- (c) A regional economic integration organization and its Member State or States which have agreed on a distribution of responsibilities as provided in subparagraph (b) shall inform the Parties of any such proposed distribution of responsibilities in the following manner:
- (i) in their instrument of accession, such

organization shall declare with specificity, the distribution of their responsibilities with respect to matters governed by the Convention;

- (ii) in the event of any later modification of their respective responsibilities, the regional economic integration organization shall inform the depositary of any such proposed modification of their respective responsibilities; the depositary shall in turn inform the Parties of such modification;
- (d) Member States of a regional economic integration organization which become Parties to this Convention shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence to the organization have not been specifically declared or informed to the depositary;
- (e) "Regional economic integration organization" means an organization constituted by sovereign States, members of the United Nations or of any of its specialized agencies, to which those States have transferred competence in respect of matters governed by this Convention and which has been duly authorized, in accordance with its internal procedures, to become a Party to it.

4. The instrument of accession shall be deposited with the Director-General of UNESCO.

Article 28

Point of contact

Upon becoming Parties to this Convention, each Party shall designate a point of contact as referred to in Article 9.

Article 29

Entry into force

1. This Convention shall enter into force three months after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession, but only with respect to those States or regional economic integration organizations that have deposited their respective instruments of ratification, acceptance, approval, or accession on or before that date. It shall enter into force with respect to any other Party three months after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

2. For the purposes of this Article, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by Member States of the organization.

Article 30

Federal or non-unitary constitutional systems

Recognizing that international agreements are equally binding on Parties regardless of their constitutional systems, the following provisions shall apply to Parties which have a federal or non-unitary constitutional system:

- (a) with regard to the provisions of this Convention, the implementation of which comes under the legal jurisdiction of the federal or central legislative power, the obligations of the federal or central government shall be the same as for those Parties which are not federal States;
- (b) with regard to the provisions of the Convention, the implementation of which comes under the jurisdiction of individual constituent units such as States, counties, provinces, or cantons which are not obliged by the constitutional system of the federation to take legislative measures, the federal government shall inform, as necessary, the competent authorities of constituent units such as States, counties, provinces or cantons of the said provisions, with its recommendation for their adoption.

Article 31

Denunciation

1. Any Party to this Convention may denounce this Convention.

2. The denunciation shall be notified by an instrument in writing deposited with the Director-General of UNESCO.

3. The denunciation shall take effect 12 months after the receipt of the instrument of denunciation. It shall in no way affect the financial obligations of the Party denouncing the Convention until the date on which the withdrawal takes effect.

Article 32

Depositary functions

The Director-General of UNESCO, as the depositary of this Convention, shall inform the Member States of the Organization, the States not members of the Organization and regional economic integration organizations referred to in Article 27, as well as the United Nations, of the deposit of all the instruments of ratification, acceptance, approval or accession provided for in Articles 26 and 27, and of the denunciations provided for in Article 31.

Article 33

Amendments

1. A Party to this Convention may, by written communication addressed to the Director-General, propose amendments to this Convention. The Director-General shall circulate such communication to all Parties. If, within six months from the date of dispatch of the communication, no less than one half of the Parties reply favourably to the request, the Director-General shall present such proposal to the next session of the Conference of Parties for discussion and possible adoption.

2. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of Parties present and voting.

3. Once adopted, amendments to this Convention shall be submitted to the Parties for ratification, acceptance, approval or accession.

4. For Parties which have ratified, accepted, approved or acceded to them, amendments to this Convention shall enter into force three months after the deposit of the instruments referred to in paragraph 3 of this Article by two-thirds of the Parties. Thereafter, for each Party that ratifies, accepts, approves or accedes to an amendment, the said amendment shall enter into force three months after the date of deposit by that Party of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

5. The procedure set out in paragraphs 3 and 4 shall not apply to amendments to Article 23 concerning the number of Members of the Intergovernmental Committee. These amendments shall enter into force at the time they are adopted.

6. A State or a regional economic integration organization referred to in Article 27 which becomes a Party to this Convention after the entry into force of amen-

ments in conformity with paragraph 4 of this Article shall, failing an expression of different intention, be considered to be:

- (a) Party to this Convention as so amended; and
- (b) a Party to the unamended Convention in relation to any Party not bound by the amendments.

Article 34

Authoritative texts

This Convention has been drawn up in Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish, all six texts being equally authoritative.

Article 35

Registration

In conformity with Article 102 of the Charter of the United Nations, this Convention shall be registered with the Secretariat of the United Nations at the request of the Director-General of UNESCO.

ANNEX
CONCILIATION PROCEDURE

Article 1

Conciliation Commission

A Conciliation Commission shall be created upon the request of one of the Parties to the dispute. The Commission shall, unless the Parties otherwise agree, be composed of five members, two appointed by each Party concerned and a President chosen jointly by those members.

Article 2

Members of the Commission

In disputes between more than two Parties, Parties in the same interest shall appoint their members of the Commission jointly by agreement. Where two or more Parties have separate interests or there is a disagreement as to whether they are of the same interest, they shall appoint their members separately.

Article 3

Appointments

If any appointments by the Parties are not made within two months of the date of the request to create a Conciliation Commission, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by the Party that made the request, make those appointments within a further two-month period.

Article 4

President of the Commission

If a President of the Conciliation Commission has not been chosen within two months of the last of the members of the Commission being appointed, the Director-General of UNESCO shall, if asked to do so by a Party, designate a President within a further twomonth period.

Article 5

Decisions

The Conciliation Commission shall take its decisions by majority vote of its members. It shall, unless the Parties to the dispute otherwise agree, determine its own procedure. It shall render a proposal for resolution of the dispute, which the Parties shall consider in good faith.

Article 6

Disagreement

A disagreement as to whether the Conciliation Commission has competence shall be decided by the Commission.

